

Nr. 1/2009

Voor integrale
teksten zie www.svjappenkamp.nl

Voor wie?
SVJ is opgericht
voor de belangen
van mensen,
die tijdens de
Japanse bezetting
in concentratie-
kampen hebben
gezet en
hun overleden
familieleden

Wat is het doel?
SVJ maakt
werk van een
rechtvaardige
compensatie

Werf meer
contribuanten;
spek onze
oorlogskas;
verspreid onze
boodschap; en.....
Blijf volhouden!!

Op 1 april
j.l. heeft de
hoorzitting
plaats
gevonden.
Nadere
mededelingen
volgen zodra
er meer
bekend wordt.

Redactie en
Productie
Lilian Sluiter
Greta Mosselman

Opmaak
Anneke de Bruin

Druk
Drukkerij Terts
Amsterdam

Hoe was het ook weer, en hoe is de huidige stand van zaken?

Geachte sympathisanten en supporters van SVJ,
onze Stichting Vervolgingsslachtoffers Jappenkamp.

Na een lange periode van 'radiostilte' wil ik u graag
op de hoogte brengen van het reilen en zeilen van SVJ
in de afgelopen tijd, met tevens een blik op de naaste
toekomst. Hopelijk help ik u daarmee om de uiterst
complexe zaken weer eens op een rijtje te kunnen
zetten.

De concept dagvaarding

Ik pak de draad op bij 2004, toen wij onze concept
dagvaarding bij het Ministerie van VWS deponeerden.
Het jaar tevoren was ons in een gesprek met de
Directeur-Generaal Maatschappelijke Zorg van VWS,
drs. M.P. van Gastel, namelijk duidelijk gemaakt, dat
men ons wel als onafhankelijke belangen behartiging
organisatie erkende (dus náást het Indisch Platform!),
maar dat men van ons wel een substantieel document
verwachtte om daarmee een gesprek met de Staats-
secretaris te kunnen krijgen.

Zo gezegd, zo gedaan. Met de geweldig goede onder-
steuning van onze advocaat mr. Phon van den Biesen,
hebben wij de resultaten van vele jaren van studiewerk
van het bestuur samen gevat in een document
waar een duidelijke redenering wordt opgebouwd,
die leidt tot een concrete eis voor compensatie van
€ 25.000,- per Vervolgingsslachtoffer. Dit document
was de leidraad voor ons handelen in gesprekken,
overleg of onderhandelen met de regering. En in aller-
laatste instantie – en na eventuele protestacties en
publiciteitsstunts – kan het document pas echt als
formele dagvaarding van de regering dienst gaan doen.
Een uiterst moeilijk fase, die wij hopelijk nooit zullen
moeten doorstaan.

Zonder dat er op dit document is gereageerd, werden
wij op 22 november 2005, uitgenodigd voor 'technisch'
overleg op het Ministerie van VWS. Tot onze grote
verbazing en ontzetting kregen wij daarbij van
mevrouw drs. P. Huitsing, MCM, slechts te horen, dat
wij ons als SVJ maar beter moesten aansluiten bij het
Indisch Platform! En wij konden vervolgens de tent
door de achterdeur weer verlaten.

Het was een ongehoorde vertoning. Er werd
met geen woord gesproken over onze concept
dagvaarding, noch over de toezeggingen van het
jaar daarvóór. Wij hebben ons grote misnoegen en
teleurstelling uitgesproken en gesteld, dat wij ons
zouden beraden op verdere stappen.

Ons congres

Wij hebben toen besloten een Congres te organiseren.
Dat vond plaats op 25 november 2005, de beruchtste
slecht-weer-dag van dat jaar.

In de ochtend hebben wij op Nieuwspoor een Petitie
aangeboden, die namens de voorzitter van de Tweede
Kamer is aangenomen door Dr. Pieter H. Omtzigt van
het CDA. Daarna hebben we in een radio interview ons
ongenoegen over de behandeling door VWS nog eens
publiekelijk aan de kaak gesteld.

Zoals gezegd, Nederland lag plat in verband met de
barre weersomstandigheden. Maar ondanks dat waren
er toch nog zo'n vierhonderd enthousiaste mensen
in de grote zaal van het Haagse Congrescentrum.
Helaas kregen wij vele telefoontjes van mensen, die
teleurgesteld halverwege rechtsomkeert moesten
maken omdat er gewoonweg geen doorkomen meer
aan was. Jammer, want ze hebben een zeer geslaagd
congres moeten missen. En wij ook hen, natuurlijk!

Voor belangstellenden hebben wij nog steeds
een aantal DVD's beschikbaar, waarop het gehele
congres is vastgelegd met als sprekers: onze
advocaat Mr. Phon van den Biesen en de auteur
van het NIOD rapport 'Indische rekening',
Dr. Hans Meijer.

En niet te vergeten, de innemende vertegenwoordiger
van onze Britse lotgenoten Mr. Sidney Tavender, die
ons het verhaal vertelde van de EX GRATIA [vrij van
alle belastingen] regeling, waarbij de Britse regering
in 2000 aan alle overlevende slachtoffers van de
Japanse bezetting in Azië een bedrag aanbood van
10.000,- Engelse Ponden (ongeveer € 16.000,-).
Bedoeld als een symbolisch gebaar van erkenning
en respect voor de slachtoffers van de Jappentijd. En
laten wij niet vergeten, dat zowel de compensatie voor
gederfde salarissen als die voor de materiele schade
reeds vlak na de oorlog door de toenmalige Engelse
Regering volledig waren vergoed!

Tenslotte is het van belang te noemen, dat wij de
voorzitter van JES, de Stichting Japanse Ere Schulden,
Jan van Wagendonk als eregast op het congres hadden
uitgenodigd en gepresenteerd. Een bevestiging van de
goede relaties die al lang bestaan tussen de besturen
van JES en SVJ.

Aansluiting bij het Indisch Platform (IP)

Daarna volgde een moeilijke tijd met veel heftige discussies en strijd over de vraag of we ons nu wel of niet zouden moeten aansluiten bij het IP. Daarbij is het goed nog eens te memoreren wat de aanleiding was tot de oprichting van SVJ, nu zo'n zeven jaar geleden.

Nadat er een bedrag van 250 miljoen gulden was gereserveerd voor de Vervolgingslachtoffers in Europa (dus 'kampers') werd daarna besloten om deze regeling ook maar van toepassing te laten zijn op de Vervolgingslachtoffers uit het voormalig Nederlands Indië. Het kabinet Kok II kwam met een voorstel voor een zogenaamd Gebaar, ter compensatie van de 'koude en kille' ontvangst in Nederland voor de mensen die in de Japanse interneringskampen hadden gezeten. Volgens het IP werd daarmee de discriminatie voortgezet, welke ook al zat in de Wet U.I.G. van 1980.

Alleen de geïnterneerden compenseren en niet de gemengd bloedige Indische Nederlanders, die niet in de kampen hadden gezeten, zou de Indische gemeenschap in twee vijandige kampen hebben gesplitst. Het IP verwierp daarom het voorstel en kwam na een lang onderhandelingsproces uiteindelijk tot het definitieve Gebaar. Daarmede werd de doelgroep drie keer zo groot.

Maar in het keiharde onderhandelingsproces bleek dat het bedrag slechts met 40% kon worden verhoogd. En zo kwam het toch voor velen teleurstellende bedrag voor Het Gebaar tot stand. Dit kwam er op neer dat de 'kampers' veel minder ontvingen dan oorspronkelijk in de bedoeling van de regeling lag.

Hier werd nooit een publicatie over gedaan, dus de meeste 'kampers' zijn zich nooit bewust geweest van deze gang van zaken. En juist om deze reden werd de SVJ opgericht!

Even weer terug naar de relatie SVJ-IP

Inmiddels was de situatie sterk gewijzigd. De kansen op een onafhankelijke succesvolle gang van SVJ naar de regering, dus los van het IP, waren minimaal geworden. De regering beschouwde het IP als de enige vertegenwoordiger om 'Indische' zaken te bespreken. Het zij zo!

Bovendien was de samenstelling van het IP gewijzigd en was er een nieuwe voorzitter aangetreden: Jan de Kleijn. Gesprekken met hem en enkele leden van het IP, met name Jan van Wagtendonk deden mij besluiten, dat het uiteindelijk toch maar verstandiger was om onder de vlag van het IP onze strijd voort te zetten.

Dus, 'zand erover en stug doorgaan' was het devies. Dat betekende dat wij als SVJ ons moesten conformeren aan het streven van het IP om de strijd voor Rechtsherstel verder te strijden namens alle Nederlanders uit Indië, ongeacht of men al of niet in een kamp had gezeten. Persoonlijk kan ik me best vinden in deze vorm van solidariteit, maar nu dan wel uit vrije wil, en niet meer via een – voor de buitenwacht – duistere procedure. Ons bezwaar ging vooral over de wijze waarop het vroeger was gegaan.

Het voordeel van de nieuwe situatie was, dat de Indische gelederen nu eindelijk waren gesloten en dat wij van nu af aan alle krachten konden gaan bundelen om de strijd voor rechtvaardigheid met kracht voort te zetten.

Het SVJ bestuur

Hierin is nogal wat veranderd. Op de eerste plaats betreuren wij het plotseling overlijden van **Bruno Tideman**, de onvermoeibare, sterk gedreven analist en schrijver met de scherpe pen, die veel waardevolle studies heeft nagelaten. Hiervan maken wij thans een dankbaar gebruik in het IP.

Onze secretaris **Lilian Sluiter** heeft helaas steeds meer last van haar ogen, waardoor haar – eveneens onstuitbare reeks van studies – sterk is afgenomen. Maar gelukkig hebben wij de meest belangrijke feiten boven water en op een rijtje.

Gré Mosselman doet nog steeds trouw haar administratieve werkzaamheden voor de Stichting en is druk bezig om onze website te actualiseren.

Onze penningmeester **Jan Tulner** is nog steeds even zuinig op uw centjes en heeft de financiën goed in de klauw. Maar hij zou alleen graag nog wat meer in de kas zien vloeien. (u begrijpt wat ik bedoel!). Hij geeft ook in deze brief een kort financieel overzicht.

Peter van Vliet, een oud-KLM collega van me (van wie ik nooit had geweten dat wij in hetzelfde jongenskamp hadden gezeten) was vorig jaar bereid om toe te treden tot het bestuur. Hij is speciaal belast met de Interne zaken.

Paul Horsman was bereid de functie van voorzitter in te nemen, zodat ikzelf (**Jan de Jong**) me geheel kan concentreren op de functie vice-voorzitter Externe Zaken. Als lid van het IP en tevens als lid van de overleg delegatie, een zeer drukke baan, kan ik u verzekeren.

Bart van der Woerd is nog steeds onze man in het Oosten van het land en heeft de laatste tijd heel wat gezondheidsproblemen achter de rug.

En tenslotte onze – eveneens onvermoeibare – 'stille kracht' **Ton te Meij**, die op zijn eigen bijzondere wijze de moeilijkste deuren voor ons weet te openen. Hij is onze communicatie adviseur en sinds kort ook van het IP.

Het functioneren binnen het IP

Ik heb me van het begin af aan loyaal opgesteld en kwam al snel in de zogenaamde overleg delegatie van het IP, de groep die onder leiding van Jan de Kleijn het overleg met de overheid moest voorbereiden en uitvoeren. De secretaris van het IP en tevens van de delegatie was Harriet Ferdinandus, directeur van Pelita.

Terwijl voorzitter en secretaris volgens het reglement een onafhankelijke en faciliterende rol hebben, bleek alras dat zij beiden van plan waren het thema Rechtsherstel stevig in eigen handen te nemen. Als SVJ waren wij al jaren intensief met deze materie aan de slag geweest en we wilden nu echt eens doorpakken. Maar al snel bleek dat de opvattingen over strategie en tactiek in de strijd met de overheid tussen mij (SVJ) en de voorzitter mijlen ver van elkaar verwijderd lagen. Terwijl wij gebrand waren op concrete acties, alert reageren op actualiteiten en desnoods een brutale stijl van benaderen, bleek de voorzitter steeds uiterst schoorvoetend te twijfelen en iedere keer weer een andere reden te vinden om op dat moment maar weer niets te doen.

Dit leverde stevige discussies op, die ik al lang gewend was geraakt in mijn achterban, maar waar de voorzitter helemaal niet tegen scheen te kunnen.

Langzamerhand drong het ook bij de andere leden door dat wij op deze manier geen steek verder zouden komen. Wij zijn zelfs als SVJ nog een poosje uit het IP geweest. Aanleiding was een brief die volgens SVJ, JES en Mata Hari naar de Minister-President moest worden geschreven. Wij hadden de voorzitter gevraagd de brief te ondertekenen als voorzitter van het IP. Uiteindelijk is de brief er uit gegaan zonder zijn handtekening. Ongelukkigerwijze speelden op dezelfde tijd een aantal nare brieven aan zijn adres, waarvoor ik geen verantwoordelijkheid kon nemen. Maar alles bij elkaar was toen voor de voorzitter de maat vol. En, geheel in zijn stijl, werd het conflict voorgelegd aan de volledige vergadering. U kunt raden wat daarop de reactie was: een zeer agressieve reactie in de richting van SVJ. Wij zijn daarna ook een poosje uit het IP geweest om tot bezinning te komen.

Na maanden gehakketak en vele misverstanden tussen SVJ en het IP, zijn we er tenslotte weer in teruggekeerd. Maar wie schetste onze verbazing: de voorzitter en de secretaris stelden hun posities ter beschikking. En sindsdien is de situatie drastisch verbeterd. Na de botte afwijzing van het IP door de Minister-President op 12 januari 2007, waarop de voorzitter van het IP een flink 'onaanvaardbaar' liet horen, is eigenlijk nauwelijks nog iets gedaan richting de politiek.

.....

Inmiddels hebben wij als delegatie de laatste 2 maanden meer bereikt dan de twee voorafgaande jaren.

De delegatie bestaat uit:

- **Herman Bussemaker, ex-voorzitter KJBB, voorzitter van het IP en van de delegatie**
 - **Anneriet de Pijper, BEGO, JES, Stichting Vrouwenkampen, thans secretaris van het IP en van de delegatie**
 - **Jan van Wagtendonk, voorzitter Japanse Ereschulden, JES**
 - **Berthy Korvinus, Kinderen uit de oorlog/werkgroep Jembatan**
 - **Ton Lutter, voorzitter CENSIO, Centrale van Samenwerkende Indische Organisaties**
-

Enkele ervaringen met de overheid

Ik neem aan dat u zich nog de dramatische bijeenkomst herinnert, waarbij onze IP delegatie werd ontvangen door een gezelschap bestaande uit de Minister-President, de ministers Zalm en Bot, de staatsecretaris Ross-van Dorp en (wederom) mevrouw Huitsing van VWS.

Men zei, dat men de NIOD rapporten had gelezen, maar dat er geen aanleiding was gevonden om er verder op in te gaan. Hoe kan het bestaan! In gezamenlijk overleg door het NIOD twee wetenschappelijke studies laten verrichten over – voor de doelgroep – zo essentiële zaken en vervolgens er nog geen kwartier aan besteden om samen te trachten analyses te maken en tot conclusies te komen.

Het was een simpele mededeling, zonder enige onderbouwing. Een klap in het gezicht van het Indisch Platform en eigenlijk van de gehele Indische Gemeenschap. Persoonlijk was ik extra teleurgesteld omdat ik heel hoge verwachtingen had van Jan Peter Balkenende, niet alleen natuurlijk van zijn analytische, maar vooral ook van zijn emotionele inlevingsvermogen. En ik had ook een hoge pet op van zijn besef van normen en waarden. En ik ben er dan ook haast van overtuigd, dat hij zelf de rapporten niet gelezen heeft. Wat overigens niet ongebruikelijk is. De goede man kan natuurlijk niet alles lezen en laat zich dus door deskundige ambtenaren voorlichten. Of door Ministers en Staatssecretarissen, maar die krijgen hun informatie ook weer van hun ambtenaren. Hij heeft naar mijn indruk een afwijzend beeld gekregen. Ik fantaseer maar: 'Het was allemaal niet zo erg'. 'Er is al zoveel gedaan'. 'Het is gewoonweg niet betaalbaar'. 'Wij moeten hier zo snel mogelijk een punt achter zetten'. 'Laten wij ons die ellende besparen'. Etc.

Eind 2008 kregen wij als IP eindelijk, na lang wachten, een uitnodiging voor een gesprek met de Staatssecretaris Jet Bussemaker. Naast andere thema's kwam het Rechtherstel in beide gesprekken aan de orde. En er was nauwelijks response. Wel kan ik me een aantal beweringen herinneren, waarvan ik zelf weet, dat ze onjuist zijn. En die mij zijn gaan doen twijfelen aan de integriteit van de overheid in zijn algemeenheid.

Op de eerste plaats werd op ons verzoek om direct met de Minister President te spreken, gereageerd met de woorden: 'Maar u heeft toch al een gesprek met het Kabinet gehad!' Conclusie: mevrouw Bussemaker was daar niet bij en is dus verkeerd voorgelicht over het karakter van die bijeenkomst. Dat was namelijk gewoonweg een aangeklede mededeling.

Ten tweede, over de invloed die het IP op had NIOD studies heeft gehad: 'U bent daar toch intens bij betrokken geweest'. Waarop Herman Bussemaker – die geweigerd had in de (invloedloze) begeleidingscommissie plaats te nemen en niet in de (invloedrijke) Stuurgroep werd toegelaten – stelde, dat mevrouw Bussemaker kennelijk niet goed op de hoogte was van de werkelijke gang van zaken in die tijd!

Nog een voorbeeld. Mevrouw Bussemaker laat zich souffleren: 'Dat wij geen draagvlak in de politieke partijen hebben kunnen vinden voor uw zaak'. De weken daarop hebben wij alle partijen met deze vraag benaderd. Niemand wist iets af van een of andere peiling door VWS.

Allemaal ervaringen die mij in grote twijfel hebben gebracht. En toch heeft het me iets geleerd, dat niet zo bemoedigend is. Worden onze bewindslieden wel correct voorgelicht???

Ik wil hier nog eens herhalen, dat ik de personen Balkenende en Bussemaker heel hoog heb zitten als integere, verstandige en begripvolle personen. En ik stel dat als zij werkelijk degelijk kennis hadden kunnen nemen van de NIOD studies zij zich nooit zo afwijzend hadden kunnen opstellen ten opzichte van de Indische Zaak.

De nieuwe situatie

- Op de eerste plaats hebben wij nu een bestuur en een delegatie in het IP, die gelijkgesteld zijn met betrekking tot de wijze waarop moet worden gewerkt. Goed voorbereiden, intensieve en frequente onderlinge contacten, concrete en snelle acties ondernemen en alert reageren op actualiteiten.
- Wij hebben ingang gekregen bij alle politieke partijen en een gewillig oor gevonden. Wij hebben daarbij een geweldige steun van Ton te Meij, onze lobbyist, die zich nu weer volledig kan ontplooiën en waarmaken.
- Kamerleden hebben serieuze belangstelling en het lijkt er zelfs op dat sommigen hun nek voor ons willen uitsteken. Ons naaste doel is inmiddels bereikt.
- De vaste Kamercommissie voor VWS heeft recent besloten een hoorzitting te houden, waarbij ook de 2 NIOD onderzoekers Meijer en Keppy aanwezig zullen zijn. Natuurlijk zullen er nog vele heel moeilijke periodes komen waar we doorheen moeten, maar wij zijn vastberaden om samen tot het 'bittere einde' door te gaan.

In het overleg in de Hoorzitting hopen wij te bereiken,

- dat de Tweede Kamer beslist dat er een degelijke analyse van de NIOD studies wordt gemaakt en
- dat er op een objectieve wijze conclusies worden getrokken, desnoods door een onafhankelijke groep deskundigen.
- En dat men vervolgens de morele en materiele gevolgen van de adviezen erkent en deze vertaalt in een of andere concrete vorm van genoegdoening. Wij hebben concrete ideeën hiervoor.

Het spreekt vanzelf, dat de politiek pas echt in de weer komt als men merkt dat de zaak echt onder de doelgroep en zelfs bij het publiek leeft. En reken maar dat men daarbij goed in de gaten houdt wat er in de publiciteit gebeurt.

Oproep

Geachte, beste en lieve sympathisanten en ondersteuners.
U hoort het: wij zijn thans met een goede groep mensen druk bezig om de strijd voor een FAIR deal (Finaal, Allesomvattend, Integraal en Rechtvaardig). Wij gaan stug door en zullen het niet opgeven, ondanks de vele obstakels die wij zeker nog zullen tegen komen. Binnen het IP en de Indische gemeenschap hopelijk ook als een gesloten front.

Maar zonder u zijn wij niets!

Ik doe dan ook een sterk beroep op u allen om waar en wanneer ook maar er gelegenheid is, onze zaak aan de kaak te stellen. Houd de websites in de gaten van SVJ, JES, Pelita en ICMOnline. Wellicht dat wij u binnenkort weer zullen oproepen om aan een congres, of zelfs aan een demonstratie deel te nemen. Alles is mogelijk dit jaar.

En in ieder geval stellen wij ook uw jaarlijkse bijdrage nog steeds heel erg op prijs !!!

Wij zullen uw centjes hard nodig hebben. En, reken maar, wij zijn er heel zuinig op!

Ik hoop dat u weer voldoende bijgepraat bent om de boeiende ontwikkelingen van dit jaar te kunnen volgen.

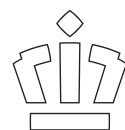
Hartelijk dank voor uw steun!

En wij blijven voor u knokken!

Jan de Jong,
vice-voorzitter Externe Zaken van SVJ

FINANCIEEL JAAROVERZICHT 2008

	POSTBANK		ABN/AMRO		TOTAAL	
	Lopend	Spaar	Lopend	Spaar	Totaal	Resultaat
1/1/'08	€ 26,62	€ 1.447,85	€ 74,68	€ 74.603,16	€ 76.152,31	} + € 1.582,51
1/1/'09	€ 10,21	€ 77.721,12	€ 0,00	€ 3,49	€ 77.734,82	
Inkomsten – Uitgaven = € 17.614,66 – € 16.032,15 = + € 1.582,51						

TNT Post
Port Payé
Pays-Bas

UITGAVEN 2008	Euro's	Donateurs equivalent (€ 35,00)	(Uitgaven 2007)	Begroting 2009
Advocaat:				In verband met een kentering in de ontwikkelingen op dit moment, moet de begroting voor 2009 later nader worden ingevuld.
+dagvaarding	--	--	(5.552,09)	
+brief 2e kamer ⁽¹⁾	8.363,51	239	(2.500,00)	
Representatie	433,32	12	(1.101,31)	
Publiciteit ⁽²⁾	4.243,23	121	(9.878,60)	
Onderzoek	42,96	1	(767,38)	
Website	236,81	7	(86,07)	
Nieuwsbrief ⁽³⁾	--	--	(4.651,15)	
Secretariaat	1.572,15	45	(5.316,00)	
Organisatie *	1.140,17	33	(142,27)	
TOTAAL	16.032,15	458	(29.994,87)	

* Bestuur + PR-adviseur hebben hun voor SVJ gemaakte kosten zelf betaald !!!
⁽¹⁾ brief met bevindingen NIOD-/ZORAB-onderzoeken naar 2e kamer.
⁽²⁾ o.a. advertentie 15/8, CD actie, overlappende advertentie, boekje 'Wat atoombom voorkwam'.
⁽³⁾ gecombineerd met publiciteit (CD actie).

INKOMSTEN 2008	Euro's	(Inkomsten 2007)
Donateurs *	15.193,27	(3.582,29)
Rente	2.421,39	(3.080,57)
TOTAAL	17.614,66	(6.662,86)

* Registraties, lijfrenten, (bijzondere) giften, sympathisanten en vergoedingen.

svj gaat door
uw steun blijft
daarbij onmisbaar